

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๙/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ เกี่ยวกับหนังสือเวียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ ขอหนังสือสำนักงานประกันสังคม ที่ รง ๐๖๐๘/ว ๖๖๒ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๑ เรื่อง แนวปฏิบัติการวินิจฉัยเงินทดแทนการขาดรายได้สำหรับผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และฉบับแก้ไข พ.ศ. ๒๕๓๗ และ พ.ศ. ๒๕๔๒

สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ มีหนังสือ ที่ รง ๐๖๒๒/๒๕๑๖๘ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า หนังสือที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยราชการไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ลาออกจากบริษัท ว. เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๕ ซึ่งบริษัทฯ ดังกล่าวเป็นบริษัทฯ สุดท้ายที่ผู้อุทธรณ์ได้เข้าทำงาน หลังจากผู้อุทธรณ์ลาออกจากบริษัทฯ ดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้เข้ารับการรักษาดัว ๒ ครั้ง คือ ครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๘ เมื่อผู้อุทธรณ์ออกจากโรงพยาบาล ผู้อุทธรณ์ได้ขอรับเงินทดแทนการขาดรายได้สำหรับผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และฉบับแก้ไข พ.ศ. ๒๕๓๗ และ พ.ศ. ๒๕๔๒ ต่อสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ ได้จ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้สำหรับผู้ประกันตนให้แก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากสำนักงานประกันสังคมยังไม่มีกรวางแนวทางปฏิบัติตามที่กำหนดในหนังสือ ที่ รง ๐๖๐๘/ว ๖๖๒ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๑ เรื่อง แนวปฏิบัติการวินิจฉัยเงินทดแทนการขาดรายได้สำหรับผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์เข้ารับการรักษาดัวที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ เมื่อออกจากโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ผู้อุทธรณ์ได้มีบันทึกถ้อยคำลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ ขอรับเงินทดแทนการขาดรายได้สำหรับผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และฉบับแก้ไข พ.ศ. ๒๕๓๗ และ พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อใช้ในการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมต่อไป ซึ่งขณะที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอรับเงินทดแทนการขาดรายได้ดังกล่าว สำนักงานประกันสังคมได้แจ้งเวียนหนังสือ ที่ รง ๐๖๐๘/ว ๖๖๒ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๑ เรื่อง แนวปฏิบัติการวินิจฉัยเงินทดแทนการขาดรายได้สำหรับผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และฉบับแก้ไข พ.ศ. ๒๕๓๗ และ พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้ว โดยมีสาระสำคัญว่า การจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้สำหรับผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙

แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และฉบับแก้ไข พ.ศ. ๒๕๓๗ และ พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีหยุดงานเพื่อเข้ารับการรักษาดังจะต้องพิจารณาในประเด็นว่า มีการประกอบอาชีพก่อนที่จะหยุดงานตามคำสั่งแพทย์หรือไม่ ถ้าไม่มีการประกอบอาชีพก่อนที่จะหยุดงานตามคำสั่งแพทย์ให้ถือว่าไม่ขาดรายได้จากการประกอบอาชีพ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ จึงปฏิเสธการเปิดเผยเนื่องจากผู้ถูกร้องไม่ได้ประกอบอาชีพใดๆ จึงไม่ขาดรายได้ตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และฉบับแก้ไข พ.ศ. ๒๕๓๗ และ พ.ศ. ๒๕๔๒ และการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยราชการไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้ถูกร้องจึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องร้องขอ คือ หนังสือสำนักงานประกันสังคม ที่ รง ๐๖๐๘/ว ๖๖๒ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๑ เรื่อง แนวปฏิบัติการวินิจฉัยเงินทดแทนการขาดรายได้สำหรับผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และฉบับแก้ไข พ.ศ. ๒๕๓๗ และ พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมได้กำหนดแนวทางการวินิจฉัยสำหรับเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติราชการ แม้จะมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่เนื่องจากหนังสือดังกล่าวมีลักษณะเป็นระเบียบสำหรับเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนเข้าถึงและตรวจสอบได้ ดังนั้นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ในทางตรงกันข้ามการเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการทำงานอันเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ผู้ถูกร้องจึงมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับทราบแนวทางการจ่ายเงินทดแทนดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ถูกร้องทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถูกร้อง

นายสมยศ เชื้อไทย	หัวหน้าคณะที่ ๓
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์	กรรมการ
ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์	กรรมการ
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์	กรรมการ
นายสุพจน์ ไพบูลย์	กรรมการ
นายอีกรหาญ ไตรรงค์	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๐/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑
 เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดโพธิ์เสด็จ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๑) ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ ที่ ๑๔๓/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๑ เพื่อนำไปใช้ประกอบการร้องทุกข์และการร้องเรียนขอความเป็นธรรม จำนวน ๓ รายการ ดังต่อไปนี้

๑. ผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามมาตรา ๗๒ และมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ พร้อมรายละเอียดของผู้บริหารสถานศึกษาทั้งหมด

๒. บันทึกรายงานการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาความดีความชอบตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

๓. บันทึกรายงานการประชุมคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (อ.ก.ค.ศ.) เขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ และบัญชีรายชื่อผู้บริหารโรงเรียนที่แสดงผลการเลื่อนขั้นเงินเดือนย้อนหลัง ๕ ปีที่ผ่านมา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ มีหนังสือ ที่ สค ๐๔๐๖๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เฉพาะบันทึกรายงานการประชุมของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ ในส่วนบัญชีรายชื่อผู้บริหารโรงเรียนที่แสดงผลการเลื่อนขั้นเงินเดือนย้อนหลัง ๕ ปีที่ผ่านมา โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้อื่น และเป็นการขอจำนวนมากโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามความในมาตรา ๑๕ (๒) (๕) และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีชี้แจง โดยสรุปความได้ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ ได้ประเมินผลการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ประจำปี ๒๕๕๑ ครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๑) โดยแบ่งข้าราชการในเขตพื้นที่การศึกษาเป็น ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มข้าราชการในสถานศึกษา กลุ่มผู้อำนวยการสถานศึกษา และกลุ่มข้าราชการที่ปฏิบัติงานในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ กฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐ และประกาศ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๑ เรื่อง แนวปฏิบัติในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ ได้จัดสรรโควตาให้แก่ข้าราชการกลุ่มต่างๆ โดยในกลุ่มผู้อำนวยการสถานศึกษามีจำนวน ๑๔๑ ราย โควตา ร้อยละ ๑๕ มีการจัดแบ่งออกเป็น ๙ กลุ่มเครือข่าย และได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางการปฏิบัติงานตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้พุทธธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดโพธิ์เสด็จได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนในครั้งนี้ ๐.๕ ขั้น ซึ่งผู้พุทธธรณ์ไม่เห็นด้วยกับการประเมินผลดังกล่าว จึงได้ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้น เพื่อนำไปประกอบการร้องทุกข์ต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ ต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บันทึกการรายงานการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาความดีความชอบตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ในส่วนบันทึกการรายงานการประชุมของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานได้เปิดเผยแก่ผู้พุทธธรณ์แล้ว จึงไม่มีประเด็นในการพิจารณา ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล การปฏิบัติงานตามมาตรา ๗๒ และมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ พร้อมรายละเอียดของผู้บริหารสถานศึกษาทั้งหมด และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ในส่วนบัญชีรายชื่อผู้บริหารโรงเรียนที่แสดงผลการเลื่อนขั้นเงินเดือนย้อนหลัง ๕ ปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลตามคำขอนั้น คณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารภายในหน่วยงานที่ผู้พุทธธรณ์สังกัดอยู่ แม้ข้อมูลข่าวสารบางส่วน เช่น อัตราเงินเดือน จะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ข้อมูลเหล่านั้นเป็นข้อมูลซึ่งบุคคลที่อยู่ในหน่วยงานเดียวกันสามารถทราบได้อยู่แล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้พุทธธรณ์ นอกจากจะเพื่อประโยชน์ในการร้องทุกข์ของผู้พุทธธรณ์แล้วยังจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ อีกด้วย ประกอบกับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๑ ครั้งที่ ๑ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลแก่ผู้พุทธธรณ์ จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และมีใช้ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว อีกทั้งข้อมูลข่าวสารตามคำขอไม่ถือว่ามีจำนวนมากตามที่หน่วยงานกล่าวอ้าง จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้พุทธธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้พุทธธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายจัตถัย บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธะผล

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๑/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแพร่
เกี่ยวกับข้อมูลการคัดค้านการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาล

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแพร่
และสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลสูงเม่น จังหวัดแพร่ ได้ร่วมกับคณะสีหนึ่งสื่อร้องคัดค้านการกระทำของนาย บ. ปลัดเทศบาลตำบลสูงเม่น ปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีตำบลสูงเม่น ว่ากระทำความผิดตามมาตรา ๕๗ (๑) และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแพร่ ได้แจ้งผลการพิจารณาตามหนังสือ ที่ ลต (พร) ๐๗๐๕/๗๐๘ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๑ ว่าไม่รับเป็นเรื่องคัดค้าน ผู้อุทธรณ์ จึงมีหนังสือถึงประธานกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแพร่ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ คือ

๑. การสืบสวนสอบสวนเรื่องการคัดค้านดังกล่าวของเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแพร่

๒. บันทึกความเห็นของผู้อำนวยการเลือกตั้งประจำจังหวัดแพร่

๓. บันทึกการประชุมเพื่อวินิจฉัยเรื่องคัดค้านของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแพร่

๔. การพิจารณาเรื่องคัดค้านของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแพร่มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลต(พร) ๐๗๐๕/๙๖๖ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนสอบสวนและความเห็นในการพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องคัดค้าน ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ หรือการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นความเห็นภายในของหน่วยงานในการดำเนินการเกี่ยวกับคำร้องคัดค้านการเลือกตั้ง การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นเอกสารที่ไม่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแพร่

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแพร่มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลต(พร) ๐๗๐๕/๑๓๐๕ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ขอเลื่อนการจัดส่งเอกสาร เนื่องจากเอกสารบางส่วนไม่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแพร่ ประกอบกับการจัดส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต้องนำเสนอคณะกรรมการการเลือกตั้ง

เพื่อให้ความเห็นชอบก่อน คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงขอให้คณะกรรมการการเลือกตั้งจัดส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อพิจารณา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กต ๐๒๐๓/๑๓๖๘๐ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๑ จัดส่งข้อมูลข่าวสารเพื่อพิจารณาตามคำขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีมาชี้แจง โดยสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์และคณะซึ่งเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลสูงเม่น จังหวัดแพร่ มอบอำนาจให้นาย ส. ร้องเรียนต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแพร่ กล่าวหานาย บ. ปลัดเทศบาลตำบลสูงเม่น ปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีตำบลสูงเม่น ว่าทำพิธีมอบเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ ในช่วงเวลาการหาเสียงเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลตำบลสูงเม่น อันเป็นการช่วยเหลือนาง ด. ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีตำบลสูงเม่น หมายเลข ๑ กับพวก และเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแพร่ทำการสอบสวนแล้วมีความเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลสูงเม่น เนื่องจากมีการมอบเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเป็นประจำทุกเดือนอยู่แล้ว ประกอบกับการสอบปากคำผู้ร้องคัดค้านเพิ่มเติม ไม่ปรากฏหลักฐานว่านาง ด. ถูกเชิญให้เป็นประธานการมอบเงินดังกล่าว จึงไม่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแพร่จึงมีคำสั่งไม่รับเป็นเรื่องคัดค้าน และได้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแพร่และคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อพิจารณา ตามระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการสืบสวนสอบสวนและการวินิจฉัยชี้ขาด พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแพร่ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ มีมติไม่รับเป็นเรื่องคัดค้าน และคณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณาเห็นชอบตามคำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแพร่ที่ไม่รับเป็นเรื่องร้องเรียน ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ้างเรียนดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแพร่ และคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแพร่เกี่ยวกับการคัดค้านการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลตำบลสูงเม่น เขตเลือกตั้งที่ ๑ และเขตเลือกตั้งที่ ๒ อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ ซึ่งอยู่ในความครอบครองของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแพร่ เมื่อมีผู้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแพร่จึงมีหน้าที่ใช้ดุลพินิจว่าสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้ยื่นคำขอหรือไม่ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง และในชั้นพิจารณาสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารเพื่อพิจารณา คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงรวมพิจารณาและวินิจฉัยไปในคราวเดียวกัน

ข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๔ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐ คือ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแพร่ คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแพร่ และคณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณาและวินิจฉัยเสร็จสิ้น พร้อมทั้งแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นเอกสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนคัดค้านการเลือกตั้ง จึงไม่เป็นการเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน นอกจากนั้น ผู้ให้ถ้อยคำในการสืบสวนสอบสวนประกอบด้วยนาย ส. ซึ่งเป็นผู้ได้รับมอบอำนาจจากผู้อุทธรณ์ให้เป็นผู้ร้องเรียน และผู้ได้รับเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพอีก ๓ คน ก็เป็นเพียงการให้ถ้อยคำเกี่ยวกับบุคคลที่อยู่ในวันจัดงานเพื่อมอบเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเท่านั้น การเปิดเผยไม่น่าจะทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ให้ถ้อยคำได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวเช่นเดียวกัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแพร่ และสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ แก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายจัตถกัย บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นางแนนน้อย วิศวโยธิน

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุ์มะผล

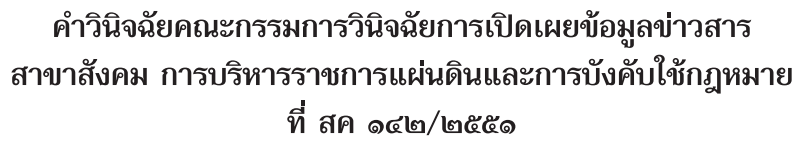
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๑

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคี จังหวัดบุรีรัมย์

ข่าวสารแก่ผู้ถือหุ้นจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถือหุ้นมีส่วนเกี่ยวข้องหรือจะได้รับผลกระทบอย่างไรหากไม่ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คณะกรรมการฯ จึงเห็นพ้องด้วยกับ องค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคีที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้ถือหุ้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

นายชัยรัตน์ มาประณีต

กรรมการ

นางธิดา ศรีไพพรรณ

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก

กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการ

นายพลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๓/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองม้า จังหวัดศรีสะเกษ
เกี่ยวกับหนังสือสัญญาจ้างงาน

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: องค์การบริหารส่วนตำบลหนองม้า จังหวัดศรีสะเกษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นราษฎรตำบลหนองม้า อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ จังหวัดศรีสะเกษ มีหนังสือ
ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองม้าเพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือสัญญาจ้างงาน
โครงการจ่ายขาดเงินสะสมในปีงบประมาณ ๒๕๕๑ (ที่ถูกนำจะเป็นปีงบประมาณ ๒๕๕๐) จำนวน ๓ โครงการ ได้แก่

๑. โครงการปรับปรุงถนนหินคลุก บ้านหนองแวง หมู่ที่ ๗
๒. โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๘
๓. โครงการวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพักคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านหนองหิน หมู่ที่ ๙

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองม้ามีหนังสือ ที่ ศก ๘๘๒๐๑/๒๗๔ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธ
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากเกี่ยวข้องกับการพิจารณาดำเนินคดี และอยู่ระหว่างการ
สอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน หากเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือ
หากเปิดเผยอาจกระทบถึงสิทธิประโยชน์ได้เสียของบุคคลใดๆ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย เพื่อประโยชน์
สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองม้า ประกอบกับข้อมูล
ข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในช่วงเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๑ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองม้าได้ดำเนินการ
จัดจ้างโครงการปรับปรุงถนนหินคลุก บ้านหนองแวง หมู่ที่ ๗ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๘ และโครงการ
วางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพักคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านหนองหิน หมู่ที่ ๙ โดยวิธีตกลงราคา ในวงเงินงบประมาณโครงการละ
๑๐๐,๐๐๐ บาท โดยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองม้า ในการประชุมสมัยวิสามัญ สมัยที่ ๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่
๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ มีมติอนุมัติให้เบิกจ่ายขาดเงินสะสม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ได้ หักหุ้นส่วนจำกัด ยนต์เจริญก่อสร้าง
๑๙๙๕ ได้เข้าเป็นคู่สัญญาตามบันทึกตกลงจ้างเลขที่ ๖๕/๒๕๕๑ ๖๗/๒๕๕๑ และ ๖๓/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑
โดยมีระยะเวลาในการส่งมอบงานจ้างภายใน ๓๐ วัน

ต่อมาในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองม้า ในการประชุมสมัยวิสามัญ สมัยที่ ๑ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๑
เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๑ ที่ประชุมได้พิจารณารับรองรายงานการประชุมฯ ในครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๑
ซึ่งระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อพิจารณา ข้อ ๓.๑ การพิจารณาจ่ายขาดเงินสะสมจำนวน ๓,๒๐๐,๐๐๐ บาท ใน ๒๒ โครงการ
ไม่ปรากฏว่าที่ประชุมมีมติอนุมัติให้เบิกจ่ายขาดเงินสะสมได้ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองม้าได้หักหัวงในที่ประชุม

แต่ไม่เป็นผล จึงได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลหนองม้า ที่ ศก ๘๘๒๐๑/๒๕๕ ถึงนายอำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ เพื่อขอให้ดำเนินการสอบสวนนาย ก. เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองม้า และนาย ส. รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองม้า ในฐานะเจ้าพนักงานละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และทำการปลอมแปลงเอกสารทางราชการ อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณมีหนังสือ ที่ มท ๐๘๗๐.๑๗ /๒๖๒๕ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๑ แจ้งว่า หากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองม้าพิจารณาเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหนองม้าได้รับความเสียหาย นาย ก. ในฐานะผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลหนองม้าสามารถแจ้งความร้องทุกข์กล่าวโทษกับผู้กระทำความผิดต่อพนักงานสอบสวนได้ โดยในขณะนี้อ้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองม้าได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นมาดำเนินการสอบสวนเรื่องดังกล่าว จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือสัญญาจ้างงานในโครงการทั้ง ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับเหตุผลที่หน่วยงานกล่าวอ้างว่าเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาดำเนินคดี และอยู่ระหว่างการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนนั้น จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ประเด็นการสอบสวนและการพิจารณาดำเนินคดีนั้นเป็นเรื่องของการแก้ไขรายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองม้า ในการประชุมสมัยวิสามัญ สมัยที่ ๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ ซึ่งรายงานฉบับดังกล่าวมิใช่ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ ดังนั้น การเปิดเผยหนังสือสัญญาจ้างงานในโครงการทั้ง ๓ จึงไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ประกอบกับไม่มีข้อมูลข่าวสารส่วนใดที่หากเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน อีกทั้งเมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ น่าจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองม้าในการดำเนินการในโครงการดังกล่าว ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านของผู้รับจ้าง ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองม้าเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านของผู้รับจ้างมิให้เปิดเผย

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

นายชัยรัตน์ มาประณีต

กรรมการ

นางธิดา ศรีไพพรรณ

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประजनปัจฉนิก

กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการ

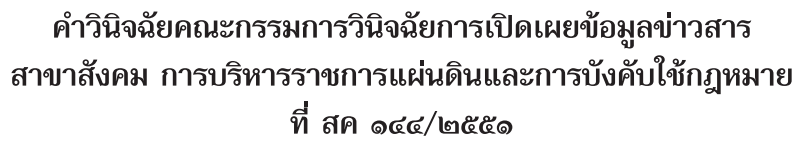
นายพลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑

ผู้อุทธรณ์ :
 หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานศาลปกครอง

สำนักงานศาลปกครองมีหนังสือ ที่ ศป ๐๐๒๘/๓๙๔๖ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองพิจารณาแล้วมีมติไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูและคัดสำเนาเอกสารดังกล่าว เนื่องจากการกำหนดจุดให้คะแนนเป็นการกำหนดกรอบการใช้ดุลพินิจซึ่งเป็นเรื่องภายในของคณะกรรมการออกข้อสอบฯ และคณะกรรมการตรวจกระดาษคำตอบฯ จึงเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้ถูทราบมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานศาลปกครอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานศาลปกครอง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองชั้นต้น ครั้งที่ ๕

แต่ไม่ผ่านการทดสอบข้อเขียน ผู้อุทธรณ์เห็นว่าผู้ที่ผ่านการทดสอบข้อเขียนส่วนใหญ่เป็นพนักงานคดีปกครองของสำนักงานศาลปกครอง ทำให้มีข้อสงสัยเกี่ยวกับมาตรฐานการตรวจสอบในการคัดเลือกดังกล่าว จึงมีหนังสือขอสำเนาเอกสารกระดาษคำตอบของผู้ที่ผ่านการทดสอบข้อเขียน และขอให้คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองได้ทบทวนประกาศรายชื่อผู้ที่ผ่านการทดสอบข้อเขียน สำนักงานศาลปกครองมีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูและคัดสำเนาเอกสารกระดาษคำตอบของผู้ที่ผ่านการทดสอบข้อเขียน ส่วนการขอให้ทบทวนประกาศรายชื่อนั้น ในการดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองชั้นต้น การตรวจสอบซึ่งมีจำนวน ๔ ข้อนั้น ได้มีการกำหนดองค์คำตอบและจุดให้คะแนนในแต่ละข้อไว้อย่างชัดเจน คณะอนุกรรมการตรวจกระดาษคำตอบฯ ต้องตรวจและให้คะแนนให้เป็นไปตามองค์คำตอบดังกล่าวในมาตรฐานเดียวกันทุกคน ผู้อุทธรณ์จึงขอตรวจดูและขอคัดสำเนาองค์คำตอบที่มีการกำหนดจุดให้คะแนนในแต่ละข้อ แต่ได้รับการปฏิเสธ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานศาลปกครองชี้แจงว่า ในการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองชั้นต้น ครั้งที่ ๕ คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจกระดาษคำตอบฯ จำนวน ๔ คณะ แต่ละคณะประกอบด้วย ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ๑ คน และตุลาการศาลปกครองชั้นต้น ๒ คน คณะอนุกรรมการตรวจกระดาษคำตอบฯ ทั้ง ๔ คณะจะประชุมร่วมกันเพื่อกำหนดองค์คำตอบและกำหนดจุดให้คะแนนในแต่ละข้อ เพื่อเป็นกรอบการใช้ดุลพินิจและเพื่อความชัดเจนในการตรวจและให้คะแนน คณะอนุกรรมการตรวจกระดาษคำตอบฯ จะทำการตรวจข้อสอบคณะละ ๑ ข้อ ด้วยวิธีการประชุมร่วมกันแล้วให้เจ้าหน้าที่สำนักงานศาลปกครองอ่านกระดาษคำตอบของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกแล้วจึงให้คะแนน คณะอนุกรรมการตรวจกระดาษคำตอบฯ ทุกคนต้องตรวจและให้คะแนนให้เป็นไปตามองค์คำตอบดังกล่าวในมาตรฐานเดียวกันทุกคน ดังนั้น จึงเป็นเรื่องการดำเนินการภายในของคณะอนุกรรมการตรวจกระดาษคำตอบฯ และเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ การเปรียบเทียบมาตรฐานการตรวจสอบจะเป็นการตรวจสอบการใช้ดุลพินิจของคณะอนุกรรมการตรวจกระดาษคำตอบฯ ซึ่งมีได้เกิดประโยชน์หรือส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงผลคะแนนของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด อีกทั้งไม่มีผลต่อการประกาศรายชื่อผู้ที่ผ่านการทดสอบข้อเขียน เนื่องจากมิได้เป็นการสอบคัดเลือกเพื่อให้ได้ผู้ได้คะแนนสูงสุดเรียงตามลำดับคะแนน แต่เป็นการตรวจและให้คะแนนตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ กล่าวคือ ผู้ที่ผ่านการทดสอบข้อเขียนต้องได้คะแนนรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ หรือ ๒๔๐ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๔๐๐ คะแนน ซึ่งผู้อุทธรณ์มิได้ผ่านเกณฑ์ดังกล่าว

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับคือองค์คำตอบทั้ง ๔ ข้อที่ไม่มีการกำหนดจุดให้คะแนนเมื่อประกอบเข้ากับการที่คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูและคัดสำเนากระดาษคำตอบของผู้ที่ผ่านการทดสอบข้อเขียนซึ่งส่วนใหญ่เป็นพนักงานคดีปกครอง ทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถเปรียบเทียบการให้คะแนนผู้อุทธรณ์กับผู้ผ่านการทดสอบข้อเขียนรายอื่นได้ ผู้อุทธรณ์มีความเห็นว่า องค์คำตอบที่มีการกำหนดจุดให้คะแนนในแต่ละข้อไว้อย่างชัดเจนเป็นเอกสารที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอกสารนั้นเองโดยไม่อาจใช้ดุลพินิจเปลี่ยนแปลงข้อความในเอกสารดังกล่าวได้ จึงไม่ใช่อข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังที่ใช้เป็นเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารองค์คำตอบที่มีการกำหนดจุดให้คะแนนของข้อสอบทั้ง ๔ ข้อ ที่ใช้ในการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองชั้นต้น ครั้งที่ ๕ การตรวจสอบในการคัดเลือกดังกล่าว คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองแต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจกระดาษคำตอบฯ จำนวน ๔ คณะให้เป็นผู้ดำเนินการตรวจข้อสอบ ซึ่งคณะอนุกรรมการตรวจกระดาษคำตอบฯ ทั้ง ๔ คณะได้ร่วมกันกำหนดองค์คำตอบรวมทั้งกำหนดจุดให้คะแนนสำหรับข้อสอบแต่ละข้อและใช้เป็นเกณฑ์ในการให้คะแนน โดยคณะอนุกรรมการตรวจกระดาษคำตอบฯ แต่ละคณะซึ่งจะทำการตรวจข้อสอบเพียง ๑ ข้อ ต้องใช้เกณฑ์ดังกล่าวในการตรวจและให้คะแนนผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกทุกคนในมาตรฐานเดียวกัน การกำหนดจุดให้คะแนนจึงเป็นการกำหนดแนวทางการใช้ดุลพินิจในการตรวจข้อสอบซึ่งเป็นเรื่องภายในของ

คณะกรรมการตรวจกระดาศคำตอบฯ อันเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งในการตรวจสอบนั้น คณะกรรมการตรวจกระดาศคำตอบฯ ซึ่งประกอบด้วยตุลาการศาลปกครองสูงสุดและตุลาการศาลปกครองชั้นต้นจำนวน ๓ คน ยังได้ตรวจกระดาศคำตอบและให้คะแนนผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกแต่ละรายเสร็จสิ้นไปในการพิจารณาคราวเดียวกัน มิใช่ต่างคนต่างให้คะแนนแล้วนำมารวมกันเพื่อหาคะแนนเฉลี่ย หรือแบ่งกันตรวจสอบตามจำนวนผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือก นอกจากนั้นการกำหนดรหัสหมายเลขประจำตัวผู้สอบแทนการระบุชื่อบุคคลในกระดาศคำตอบทำให้ไม่อาจทราบชื่อของบุคคลที่สมัครเข้ารับการคัดเลือกอันจะทำให้เกิดอคติในการตรวจสอบ ถือได้ว่าการตรวจสอบตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าว เป็นการตรวจสอบที่มีมาตรฐานและมีความน่าเชื่อถือ คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองประกาศให้ผู้ผ่านการทดสอบข้อเขียนต้องได้คะแนนรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ หรือ ๒๔๐ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๔๐๐ คะแนน การตอบข้อสอบจึงเป็นการวัดความรู้ของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือก ผู้ที่ทำคะแนนไม่ต่ำกว่าที่เกณฑ์กำหนดจะเป็นผู้ผ่านการทดสอบข้อเขียนทุกคน จึงไม่มีผลเปลี่ยนแปลงคะแนนที่ผู้อุทธรณ์ทำได้ในการตอบข้อสอบ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะตรวจสอบว่าการตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจกระดาศคำตอบฯ เป็นไปตามแนวทางที่ได้มีการกำหนดไว้หรือไม่ ก็สามารถพิจารณาได้จากองค์คำตอบที่สำนักงานศาลปกครองได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว โดยไม่จำเป็นต้องทราบจุดให้คะแนนซึ่งเป็นการกำหนดแนวทางการใช้ดุลพินิจในการตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจกระดาศคำตอบฯ เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจกระดาศคำตอบฯ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ประโยชน์ของราชการ และประโยชน์ของเอกชนคือผู้อุทธรณ์ประกอบกันแล้ว คณะกรรมการฯ เห็นพ้องด้วยกับสำนักงานศาลปกครองที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยจุดให้คะแนนในธงคำตอบทั้ง ๔ ข้อแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายอีกรหาญ โตมรศักดิ์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๕/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงกรุงเทพมหานคร เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ได้แก่ ส่วนงานการสอบสวนทางวินัย และคำสั่งลงโทษทางวินัย ตามข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ กรณีสำนักงานเขตประเวศได้ทำการจ้างเหมาถมที่ดินบริเวณถนนเฉลิมพระเกียรติ ร.๙ บริเวณใกล้เคียงกับที่ดินของผู้อุทธรณ์ และญาติ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ตรวจสอบพบว่ามีการขุดหน้าดินในที่ดินของผู้อุทธรณ์ไปจำนวนมาก ผู้อุทธรณ์จึงได้ร้องเรียนต่อกรุงเทพมหานครว่าการทุจริตในโครงการถมที่ดินดังกล่าว เมื่อกรุงเทพมหานครได้ดำเนินการสอบสวนและสั่งลงโทษภาคทัณฑ์เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

กรุงเทพมหานครมีหนังสือ ที่ กท ๐๔๐๔/ล๑๖๑ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า เอกสารการสอบสวนดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย เนื่องจากมีลักษณะเป็นความเห็นภายในหน่วยงานในการดำเนินการสอบสวนและลงโทษทางวินัยเจ้าหน้าที่ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวซึ่งมีการให้ถ้อยคำของพยานบุคคลจึงอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยต่อบุคคลนั้นได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งจะเปิดเผยต่อผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลไม่ได้ ตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงปลัดกรุงเทพมหานครอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และกรุงเทพมหานครได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ส่งเรื่องให้ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกรุงเทพมหานคร คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่าเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์ได้พบว่าการขุดหน้าดินในที่ดินของผู้อุทธรณ์บริเวณใกล้เคียงสวนหลวง ร.๙ ไปจำนวนมาก จึงทำการตรวจสอบจนถึง พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งพบว่ากรุงเทพมหานครได้ดำเนินการจ้างเหมาถมที่ดินบริเวณริมถนนเฉลิมพระเกียรติ ร.๙ (สวนหลวง ร.๙) และผู้รับเหมาได้ขุดหน้าดินในที่ดินของผู้อุทธรณ์ไปถมในที่ดินดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงร้องเรียนต่อกรุงเทพมหานคร รวม ๑๑ ประเด็น แต่กรุงเทพมหานครสอบสวนแล้วสรุปว่าข้อร้องเรียนมีมูลเพียง ๑ ประเด็น คือ มีการถมดินก่อนที่จะทำสัญญาจ้างเหมา ซึ่งกรุงเทพมหานครได้ลงโทษภาคทัณฑ์เจ้าหน้าที่แล้ว

ในขั้นการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการฯ ผู้แทนกรุงเทพมหานครชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่าผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอคัดสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการสอบสวนทั้งหมดซึ่งมีรายงานสรุปความเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน กองการเจ้าหน้าที่ในการเสนอความเห็นต่อปลัดกรุงเทพมหานคร อันเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็น

บุคคลภายนอกและในรายงานการสอบสวนมีการบันทึกถ้อยคำของพยานแม้จะลบชื่อหรือถ้อยคำที่จะทำให้ทราบว่าใครเป็นผู้ให้ถ้อยคำก็ยังปรากฏข้อความสำคัญอยู่ กรุงเทพมหานครเกรงว่าผู้อุทธรณ์จะนำข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไปดำเนินคดีทางกฎหมายและอาจมีผลกระทบต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ กรุงเทพมหานครได้แจ้งผลการสอบสวนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาสรุปว่า เหตุผลที่ขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ต้องการทราบว่ากรุงเทพมหานครได้ดำเนินการสอบสวนและสืบพยานอย่างไร จึงปรากฏว่าข้อร้องเรียนมีมูลเพียง ๑ ประเด็น ส่วนอีก ๑๐ ประเด็นนั้น ยุติเรื่องได้อย่างไร

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนตามข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์นั้นไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามนโยบายตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นผลมาจากการที่กรุงเทพมหานครได้ดำเนินการสอบสวนตามคำร้องเรียนของผู้อุทธรณ์นั่นเอง ประกอบกับการสอบสวนได้ดำเนินการเสร็จสมบูรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนซึ่งมีส่วนได้เสียโดยตรงย่อมมีสิทธิที่จะได้รับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการสอบสวน เพื่อเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐว่าได้ดำเนินการไปด้วยความถูกต้อง โปร่งใส และยุติธรรมหรือไม่ ส่วนกรณีที่กรุงเทพมหานครเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลผู้ให้ถ้อยคำนั้น คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า พยานในสำนวนการสอบสวนเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร ซึ่งให้การในลักษณะเป็นการบอกเล่าข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ซึ่งไม่ได้เป็นผลร้ายต่อผู้ใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลใด จึงเห็นสมควรเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ได้ ส่วนคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์นั้นเป็นเอกสารที่กรุงเทพมหานครจัดทำขึ้นเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐในการบริหารงานบุคคล จึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและไม่มีกฎหมายห้ามมิให้เปิดเผยแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงย่อมมีสิทธิที่จะได้รับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัยข้าราชการนั้นได้ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรุงเทพมหานครเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะที่ ๔

นายจ่านง เกลิมฉัตร

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

กรรมการ

พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนตรี รูปสุวรรณ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๖/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอศรีมหาโพธิเกี่ยวกับชื่อผู้ร้องเรียน

.....
ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงนายอำเภอศรีมหาโพธิ ขอเอกสารคำร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และชื่อผู้ร้องเรียน

อำเภอศรีมหาโพธิมีหนังสือ ที่ ปจ ๐๖๑๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า อำเภอศรีมหาโพธิสามารถจัดส่งเอกสารข้อร้องเรียนและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงของอำเภอศรีมหาโพธิให้ผู้อุทธรณ์ได้ สำหรับชื่อผู้ร้องเรียน อำเภอศรีมหาโพธิพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่อำนวยความสะดวกของอำเภอศรีมหาโพธิและการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ร้องเรียน จึงไม่สามารถเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๔)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอศรีมหาโพธิดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และผู้แทนอำเภอศรีมหาโพธิ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า นาย ผ. ผู้อุทธรณ์เป็นประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี เป็นระยะเวลาติดต่อกัน ๖ สมัย ต่อมาสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม มีหนังสือร้องเรียนขอให้นายอำเภอศรีมหาโพธิดำเนินการสอบสวนประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมโดยกล่าวหาว่า ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๒ เพื่อเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรี มีคำสั่งปลดประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมออกจากตำแหน่ง สืบเนื่องจากประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมได้รับหนังสือร้องเรียนแล้วไม่สอบถามนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม หรือใช้ช่องทางตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เสนอนายอำเภอศรีมหาโพธิเพื่อขอให้เปิดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสมัยวิสามัญแล้วเชิญนาย อ. ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข ๕ มาตอบข้อซักถามของสภาตามอำนาจหน้าที่ แต่กลับไปสอบถามสำนักงานท้องถิ่นจังหวัด ถือว่าเป็นการแสดงภูมิความรู้ อ้างคุณวุฒิและนำความเสื่อมเสียชื่อเสียงมาสู่สภาฯ ต่อมานายอำเภอศรีมหาโพธิแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง คณะกรรมการฯ มีความเห็นโดยสรุปว่า ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมได้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และกรณีประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมสอบถามสำนักงานท้องถิ่นจังหวัด หากมีการกระทำดังกล่าวจริงก็ไม่ถือว่าเป็นการนำความเสื่อมเสียมาสู่สภาฯ เพราะเป็นการสอบถามแนวทางการปฏิบัติจากผู้มีความรู้และมีหน้าที่โดยตรง และมีความเห็นให้ยุติเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงนายอำเภอศรีมหาโพธิ ขอเอกสาร

คำร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และชื่อผู้ร้องเรียน เพื่อคุ้มครองสิทธิโดยชอบทางกฎหมายของตน อำเภอศรีมหาโพธิเปิดเผยเฉพาะเอกสารคำร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง แต่ปฏิเสธการเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งอำเภอศรีมหาโพธิที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนอำเภอศรีมหาโพธิชี้แจงว่าการเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนอาจทำให้ไม่มีใครกล้าที่จะให้ข้อเท็จจริงหรือกล้าที่จะร้องเรียนพฤติกรรมของข้าราชการ รวมทั้งแจ้งข้อเท็จจริงต่างๆ และประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมไม่ได้เป็นผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ ชื่อผู้ร้องเรียนในหนังสือร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ที่ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ต่ออำเภอศรีมหาโพธิ ซึ่งอำเภอศรีมหาโพธิได้ดำเนินการพิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว โดยผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกร้องเรียนไม่มีความผิดตามระเบียบและกฎหมายแต่อย่างใด การร้องเรียนดังกล่าวเป็นการร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารและการปฏิบัติราชการตามปกติ ประกอบกับข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ร้องเรียนเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมด้วยเมื่อไม่ปรากฏพฤติการณ์ว่าอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยาน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อำเภอศรีมหาโพธิเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายฮึกหาญ โตมรศักดิ์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๗/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานศาลปกครองเกี่ยวกับกระดาศำตอบ
ของผู้สอบผ่านข้อเขียน

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

สำนักงานศาลปกครอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครสอบคัดเลือกเป็นตุลาการศาลปกครองชั้นต้นในการสอบคัดเลือกครั้งที่ ๕ มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง ร้องขอข้อมูลข่าวสารกระดาศำตอบของผู้ผ่านการสอบคัดเลือกภาคความรู้ (การทดสอบข้อเขียน) เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองชั้นต้น ครั้งที่ ๕ จำนวน ๓๔ คน ทั้ง ๔ ฉบับ รวมทั้งปกด้านหน้าโดยไม่มีการปกปิด (ใช้รหัสแทนหมายเลขประจำตัวผู้สอบแทนเดียวกับกระดาศำตอบของผู้อุทธรณ์ที่ได้ตรวจดูและคัดสำเนา) เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่า การตรวจให้คะแนนผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองใช้มาตรฐานที่สูงกว่ามาตรฐานทั่วไปที่ใช้ในการสอบคัดเลือก ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับคะแนนที่ต่ำเกินกว่ามาตรฐานทั่วไป จึงมีความจำเป็นที่จะต้องขอตรวจดูและคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอเพื่อเปรียบเทียบว่าในการตรวจให้คะแนนผู้อุทธรณ์กับผู้ผ่านการคัดเลือกภาคความรู้ครั้งนี้ใช้มาตรฐานเดียวกันหรือไม่

สำนักงานศาลปกครองมีหนังสือ ที่ ศป ๐๐๒๘ (ล)/ ๖๔๗ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และการเปรียบเทียบมาตรฐานการตรวจข้อสอบเป็นการตรวจสอบการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการฯ ซึ่งมีได้เกิดประโยชน์หรือส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงผลคะแนนของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด แต่กลับเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้เข้าสอบรายอื่นซึ่งมิได้มีความประสงค์ให้เปิดเผยสมุดคำตอบดังกล่าว กรณีนี้จึงเข้าลักษณะข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานศาลปกครองดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และผู้แทนสำนักงานศาลปกครอง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครสอบคัดเลือกเป็นตุลาการศาลปกครองชั้นต้นในการสอบคัดเลือกครั้งที่ ๕ การสอบคัดเลือกแบ่งเป็น ๒ ส่วน คือ ๑. การสอบข้อเขียน ๒. การสอบสัมภาษณ์ การสอบข้อเขียนกำหนดให้ผู้เข้าสอบต้องทำข้อสอบ ๔ ข้อ แต่ละข้อมีคะแนน ๑๐๐ คะแนน ผู้ที่ทำคะแนนรวมได้ร้อยละ ๖๐ จึงจะถือว่าเป็นผู้สอบผ่านข้อเขียนและมีสิทธิเข้าสอบสัมภาษณ์ ผู้สอบผ่านการสอบสัมภาษณ์ได้จึงถือเป็นผู้สอบคัดเลือกได้เป็นตุลาการศาลปกครองชั้นต้น การสอบคัดเลือกดังกล่าวกำหนดวันสอบข้อเขียนในวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๑ ปรากฏว่า มีผู้สอบผ่านการสอบข้อเขียน ๓๔ คน ผู้อุทธรณ์เป็นผู้หนึ่งที่สอบไม่ผ่านการสอบข้อเขียน จึงร้องขอตรวจดูและคัดสำเนาคำถามข้อสอบ ธงคำตอบ และกระดาศำตอบของผู้อุทธรณ์พร้อมใบปกในการสอบข้อเขียนต่อคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง และสำนักงานศาลปกครองได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์ตรวจดูธงคำตอบเปรียบเทียบกับกระดาศำตอบของผู้อุทธรณ์แล้วปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ได้คะแนน

การสอบข้อเขียนรวม ๑๓๐ คะแนน โดยข้อ ๑ ได้ ๐ คะแนน ข้อ ๒ ได้ ๗๕ คะแนน ข้อ ๓ ได้ ๕ คะแนน และข้อ ๔ ได้ ๕๐ คะแนน จึงไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๖๐ ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การใช้ดุลพินิจในการให้คะแนนแต่ละข้อไม่เหมาะสม เนื่องจากการให้คะแนนใช้มาตรฐานที่สูงกว่ามาตรฐานทั่วไปที่ใช้ในการสอบคัดเลือก จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ขอตรวจดูและคัดสำเนากระดาษคำตอบของผู้ผ่านการสอบข้อเขียนทั้ง ๓๔ คนดังกล่าว แต่สำนักงานศาลปกครองปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานศาลปกครอง

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทางราชการ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานศาลปกครองชี้แจงว่า ขณะนี้การสอบคัดเลือกได้ดำเนินการเสร็จแล้วปรากฏว่ามีผู้สอบผ่านการสอบสัมภาษณ์ได้รับคัดเลือกเป็นตุลาการศาลปกครองชั้นต้นจำนวน ๒๒ คน

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า

๑. ตามที่คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองมีมติไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูเอกสารกระดาษคำตอบของผู้ผ่านการคัดเลือกภาคความรู้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น ข้อเท็จจริงกรณีกระดาษคำตอบของผู้ผ่านการคัดเลือกฯ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลหรือไม่นั้น ได้มีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๑๒๖/๒๕๔๓ วางบรรทัดฐานไว้แล้วว่า “กระดาษคำตอบข้อสอบคัดเลือกเข้าเรียนในสถานศึกษาของทางราชการเป็นเพียงเอกสารที่ผู้เข้าสอบแข่งขันจัดทำขึ้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สถานศึกษากำหนดขึ้น เพื่อแสดงถึงภูมิความรู้และใช้เป็นเกณฑ์วัดความรู้ความสามารถของผู้เข้าสอบแข่งขันแต่ละคน โดยนำกระดาษคำตอบและบัญชีคะแนนของแต่ละคนไปพิจารณาเปรียบเทียบกัน เพื่อสรรหาผู้ที่สามารถแสดงภูมิความรู้ได้ดีกว่าผู้อื่นเป็นผู้ผ่านการสอบแข่งขัน ดังนี้ กระดาษคำตอบและบัญชีคะแนนของผู้เข้าสอบแข่งขันจึงมิใช่เรื่องราวความเป็นมาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่อันเป็นเรื่องเฉพาะตัว ไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลอันได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายมิให้เปิดเผย” ความแตกต่างในข้อเท็จจริงระหว่างข้อเท็จจริงตามคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าวกับข้อเท็จจริงในกรณีที่ได้แย้งกันอยู่นี้ คือเป็นการสอบคัดเลือกเพื่อได้สิทธิในการเข้าศึกษาในชั้นประถมปีที่ ๑ กับ การสอบคัดเลือกเพื่อได้สิทธิในการดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองชั้นต้นเท่านั้น

๒. ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอตรวจดู นอกจากจะไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลแล้ว ผู้อุทธรณ์ยังขอให้มีการกำหนดรหัสแทนเลขประจำตัวสอบด้วย

๓. กรณีที่ว่าการเปรียบเทียบมาตรฐานการตรวจข้อสอบเป็นการตรวจสอบการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการฯ ซึ่งมีได้เกิดประโยชน์หรือส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงผลคะแนนของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใดนั้น เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้แย้งชัดเจนว่า การตรวจข้อสอบของผู้อุทธรณ์ใช้มาตรฐานสูงมาก ดังนั้น หากไม่มีการเปรียบเทียบกับ การตรวจข้อสอบของผู้ที่ผ่านการคัดเลือกแล้วจะทราบได้อย่างไรว่าใช้มาตรฐานเดียวกัน และหากเปรียบเทียบแล้วอาจพบการใช้ดุลพินิจต่างมาตรฐานได้ เช่น การให้คะแนน ๐ ในกรณีตั้งคำตอบผิด แม้จะมีหลักกฎหมายตรงตามธงคำตอบ เป็นต้น โดยผู้อุทธรณ์ได้โต้แย้งทุกข้อ และสามารถนำไปเป็นพยานหลักฐานในการใช้สิทธิตามกฎหมายต่อไป อนึ่ง จากประกาศคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง เรื่อง การรับสมัครบุคคลเข้ารับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองชั้นต้น ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ หน้า ๗ ข้อ ๔ การคัดเลือก ข้อย่อย (๒.๑) การทดสอบข้อเขียน (คะแนนเต็ม ๔๐๐ คะแนน) ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกจะต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ จึงจะถือว่าผ่านการทดสอบข้อเขียน ดังนั้น กระดาษคำตอบที่ผู้อุทธรณ์ขอตรวจดูนั้น จึงเป็นกระดาษคำตอบของผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่ ๒๔๐ คะแนนขึ้นไป ซึ่งหากการดำเนินการคัดเลือกของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายและมีความเหมาะสมแล้ว ย่อมเปรียบเทียบกับกระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์ซึ่งได้คะแนนเพียง ๑๓๐ คะแนน ได้อย่างมีเหตุผล

๔. ในการคัดเลือกตุลาการศาลปกครองชั้นต้น ครั้งที่ ๕ นี้ ในที่สุดผู้ที่ได้รับการคัดเลือกและขณะนี้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองชั้นต้นจำนวนทั้งหมด ๒๒ คน โดย ๒๑ คน มาจากพนักงานคดีปกครอง สำนักงานศาลปกครอง และกระบวนการคัดเลือกฯ ดังกล่าวดำเนินการโดยตุลาการศาลปกครองและข้าราชการสำนักงานศาลปกครองทั้งสิ้น เช่น มีการกำหนดอนุกรรมการกำหนดรหัสแทนเลขประจำตัวสอบ จำนวน ๓ คน อนุกรรมการ ๒ คนเป็นตุลาการศาลปกครอง โดยประธานอนุกรรมการกำหนดรหัสคือ รองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง เป็นต้น

๕. กระบวนการคัดเลือกบุคลากรศาลปกครองชั้นต้น มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสังคมและประเทศชาติ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในครั้งนี้ จึงเป็นโอกาสอันดียิ่งที่คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองจะได้เปิดเผยกระบวนการคัดเลือกที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม สมกับที่ประชาชนคาดหวัง อันจะมีผลให้สังคมปราศจากความสงสัย ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้ นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์แล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ เพราะการเปิดเผยดังกล่าว หากกระบวนการคัดเลือกมีประสิทธิภาพ จะเป็นการเผยแพร่ให้สังคมได้รับรู้ และบังเกิดความเชื่อมั่นศรัทธาแต่หากการเปิดเผยแล้วพบความบกพร่องหรือความไม่เหมาะสม จะได้ถือโอกาสนี้ปรับปรุงกระบวนการคัดเลือกฯ ใหม่เพื่อประโยชน์ต่อสาธารณะอย่างแท้จริง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารกระดาษาคำตอบของผู้ที่ผ่านการสอบข้อเขียนในการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองชั้นต้น ครั้งที่ ๕ จำนวน ๓๔ คน แต่คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่ากระดาษาคำตอบดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้เข้าสอบรายอื่นซึ่งมิได้มีความประสงค์ให้เปิดเผยสมุดคำตอบดังกล่าว จึงเข้าลักษณะข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารกระดาษาคำตอบของผู้ที่ผ่านการสอบข้อเขียนเป็นการตอบข้อสอบเพื่อวัดความรู้ทางวิชาการของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเพื่อเข้ารับราชการ และไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารอันเป็นสิ่งที่เฉพาะตัวของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกแต่ละบุคคล จึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนิยามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งบัญญัติว่า “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลหมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมายรหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย”

การสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองชั้นต้น ครั้งที่ ๕ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยมีการประกาศรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกแล้ว ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการสอบคัดเลือกดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครเข้ารับการสอบคัดเลือกด้วยคนหนึ่งแต่ไม่ผ่านการสอบข้อเขียนและเห็นว่าผู้ผ่านการสอบข้อเขียนส่วนใหญ่เป็นพนักงานคดีปกครองของสำนักงานศาลปกครองทำให้มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการตรวจสอบ การเปิดเผยกระดาษาคำตอบของผู้ที่ผ่านการสอบข้อเขียนจะแสดงถึงความโปร่งใสในการตรวจสอบและการดำเนินการสอบคัดเลือกดังกล่าว อย่างไรก็ตาม กระดาษาคำตอบนั้นแม้จะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ แต่การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อผู้ที่ผ่านการสอบข้อเขียนได้ จึงเห็นสมควรเปิดเผยด้วยการให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูกระดาษาคำตอบได้ แต่ให้ลบข้อความหรือรหัสที่กำหนดแทนชื่อบุคคลที่อาจทำให้ทราบถึงชื่อของบุคคลที่เป็นเจ้าของกระดาษาคำตอบเพื่อเป็นการคุ้มครองผู้เป็นเจ้าของกระดาษาคำตอบสำหรับสำเนากระดาษาคำตอบ เนื่องจากข้อสอบและกระดาษาคำตอบเป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้ารับราชการ การเปิดเผยกระดาษาคำตอบต้องประกอบด้วยข้อสอบและคำอธิบายเกี่ยวกับธงคำตอบ กล่าวคือกระดาษาคำตอบเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องการคำชี้แจงประกอบการเปิดเผยแต่เพียงกระดาษาคำตอบ หากมีการเผยแพร่ต่อบุคคลภายนอกอาจส่งผลกระทบต่อระบบการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้ารับราชการในอนาคตได้ เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ของราชการประโยชน์ของเอกชนคือผู้อุทธรณ์ประกอบกันแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอด้วยการให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูกระดาษาคำตอบโดยไม่ทราบชื่อของเจ้าของกระดาษาคำตอบและไม่ให้สำเนา จึงเป็นการเพียงพอต่อการที่ผู้อุทธรณ์จะใช้ตรวจสอบกระบวนการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองชั้นต้น ครั้งที่ ๕ ตามวัตถุประสงค์แล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานศาลปกครองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ ด้วยการให้ตรวจดูโดยให้ลบข้อความหรือรหัสที่กำหนดแทนชื่อบุคคลที่อาจทำให้ทราบถึงชื่อของบุคคลที่เป็นเจ้าของกระดาษาคำตอบ และไม่ต้องให้สำเนากระดาษาคำตอบ

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบุลย์

กรรมการ

นายอีกหาญ โตมรศักดิ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๘/๒๕๕๑**

.....

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งพนักงานสืบสวนสอบสวน สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประจำจังหวัดปราจีนบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง ขอลบข้อมูลข่าวสาร กรณีคณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำสั่ง ที่ ๕๔๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย อย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. คำให้การของนาง ก. พยาน

๒. คำให้การของนาย ว. ประธานกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรี

๓. รายงานสรุปผลความเห็นของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรี

๔. รายงานสรุปความเห็นของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรี ในสำนวนของนาง ก. กรณีนำเงิน มาคืนแก่พนักงานสืบสวนสอบสวน สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรี

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กต ๐๑๐๑/๗๓๕๕ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เข้าลักษณะตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสำนวนการสอบสวน เรื่องร้องเรียนการกระทำผิดกฎหมายเลือกตั้ง คณะกรรมการการเลือกตั้งมีมติในการประชุมครั้งที่ ๕๖/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๘ อนุญาตให้คัดสำเนาบันทึกคำให้การของผู้ที่ให้ถ้อยคำไว้ในสำนวนการสอบสวนได้เฉพาะบันทึกคำให้การ ของตนเองเท่านั้น ไม่อนุญาตให้คัดสำเนาบันทึกคำให้การของผู้อื่น จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งและของ ผู้อุทธรณ์ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปความได้ว่า ในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ์ จังหวัดปราจีนบุรี เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ นาง ก. ราษฎรตำบลท่าตูมได้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่สำนักงาน คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรี ว่าได้รับเงินจำนวน ๕,๐๐๐ บาท จากนาย ม. เพื่อให้นำไปซื้อเสียงให้แก่ ผู้สมัครรับเลือกตั้งคนหนึ่ง คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรีรับเรื่องแล้วดำเนินการสืบสวนสอบสวนร่วมกับ เรื่องการร้องเรียนของบุคคลอื่นที่กล่าวหาผู้สมัครรับเลือกตั้งคนเดียวกันว่ามีพฤติกรรมในการซื้อเสียง นาง ก. ได้ไปให้การ ต่อคณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ โดยให้ถ้อยคำว่าได้รับเงินจากนาง ย. หรือ ม. เพื่อให้เลือก ผู้สมัครรับเลือกตั้งคนหนึ่ง แต่นาง ก. เกรงว่าตนจะได้รับโทษตามกฎหมายจึงแจ้งเหตุต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำ จังหวัดปราจีนบุรี

ต่อมานาง ก. ได้ไปให้การต่อนาย ว. ประธานกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรีที่ภูมิจำอาวาส วัดบางกระเบา ตำบลบางกระเบา อำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี โดยมีอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนอีก ๒ คน ร่วมรับฟังการให้ถ้อยคำด้วย นาง ก. ได้ให้ถ้อยคำใหม่ว่า ชายชื่อ “นาย ม.” โทรศัพท์แจ้งให้ไปพบ อ้างว่าเป็นกรรมการการเลือกตั้งมาจากส่วนกลาง ได้ให้เงินจำนวน ๕,๐๐๐ บาท แล้วให้นำไปแจ้งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรีว่าเป็นเงินที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งคนหนึ่งให้มาเพื่อนำไปซื้อเสียง คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวน คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรีพิจารณาแล้วเห็นว่า การแจ้งเหตุของนาง ก. และเรื่องร้องเรียนของบุคคลอื่นที่กล่าวหาผู้สมัครรับเลือกตั้งคนดังกล่าวว่ากระทำการทุจริตให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนให้แก่ตนเองด้วยวิธีการให้ทรัพย์สินนั้นไม่มีมูล และมีมติให้ยกคำร้องเรียน อย่างไรก็ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าว และนาง ก. ได้ไปให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนฯ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ โดยกรรมการสอบสวนฯ ได้นำภาพถ่ายจำนวน ๓ ภาพให้นาง ก. ตรวจสอบ นาง ก. ขี้ภาพผู้ถูกร้องเรียนว่าคือ “นาย ม.” สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจึงมีคำสั่ง ที่ ๕๘๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ถูกร้องเรียน กล่าวหาว่าปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่และกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบกับประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๔

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งชี้แจงว่า ในชั้นการสอบสวนข้อเท็จจริงเมื่อนาง ก. ได้ขี้ภาพถ่ายของผู้ถูกร้องเรียนโดยระบุว่าคือ นาย ม. และสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ถูกร้องเรียน คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงมิได้ให้โอกาสผู้ถูกร้องเรียนแก้ข้อกล่าวหา เนื่องจากผู้ถูกร้องเรียนเป็นข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประกอบกับได้รับคำสั่งให้ดำเนินการเรื่องดังกล่าวเป็นความลับ แต่ในชั้นการสอบสวนทางวินัยนั้น จากการตรวจสอบกล้องวงจรปิดที่ตู้เอทีเอ็มซึ่งนาง ก. อ้างว่านาย ม. เป็นผู้กดเงินแล้วนำมาให้นาง ก. รวมทั้งหมายเลขโทรศัพท์ที่ใช้ในการติดต่อ ปรากฏว่าเป็นของนาย อ. หรือนาย ม. ซึ่งมีหน้าตาและลักษณะคล้ายกับผู้ถูกร้องเรียน อีกทั้งผู้ถูกร้องเรียนและนาย อ. ใช้รถยนต์ยี่ห้อเดียวกัน คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจึงสรุปว่าผู้ที่นาง ก. อ้างว่าเป็นผู้นำเงินมาให้เพื่อกล่าวโทษผู้สมัครรับเลือกตั้งคือ นาย อ. มิใช่ผู้ถูกร้องเรียน และคณะกรรมการการเลือกตั้งมีมติเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ให้ยุติเรื่องการสอบสวนทางวินัยทั้งหมดต่อผู้ถูกร้องเรียนแล้ว

สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องเรียนขอ นั้น ข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ ประกอบด้วย คำให้การของนาง ก. จำนวน ๓ ครั้ง คือ คำให้การเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๐ และวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ไม่มี ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ คือข้อมูลข่าวสารรายการเดียวกัน

ส่วนผู้ถูกร้องเรียนชี้แจงว่า ผู้ถูกร้องเรียนเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม เนื่องจากในชั้นการสอบสวนข้อเท็จจริง ผู้ถูกร้องเรียนมิได้มีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อที่จะได้แก้ข้อกล่าวหา หากผู้ถูกร้องเรียนได้ทราบข้อมูลดังกล่าวคงจะได้แก้ข้อกล่าวหาได้อย่างถูกต้อง และไม่ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวเป็นการกระทำอันเป็นเท็จเพื่อกดดันแก้งผู้ถูกร้องเรียนซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้ถูกร้องเรียนทั้งทางด้านวินัยและทางอาญา จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อดำเนินคดีกับบุคคลที่กล่าวหาผู้ถูกร้องเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกร้องเรียนที่มีมูลเหตุจากนาง ก. ร้องเรียนเกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม อำเภอสรีมหาโพธิ์ จังหวัดปราจีนบุรีนั้นได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยคณะกรรมการการเลือกตั้งมีมติให้ยุติการสอบสวนทางวินัยแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้ถูกร้องเรียนเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการร้องเรียนดังกล่าว โดยถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง แม้จะได้ความในท้ายที่สุดว่าเป็นการชี้ผิดตัวและคณะกรรมการ

การเลือกตั้งมีคำสั่งให้ยุติการสอบสวนทางวินัยแล้วก็ตาม แต่การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวทำให้ผู้ถูกลงโทษได้รับความเดือดร้อนเสียหาย ผู้ถูกลงโทษย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อเท็จจริงอันเป็นมูลเหตุที่ทำให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน รวมทั้งผลของการสอบสวนดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกลงโทษร้องขอเป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคำให้การของผู้ที่กล่าวหาผู้ถูกลงโทษ ผลการสอบสวนและการพิจารณาเรื่องที่มีการร้องเรียนกล่าวหาผู้ถูกลงโทษ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งใช้เป็นเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร นอกจากนั้นผู้ถูกลงโทษยังได้ระบุถึงชื่อของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีการสอบสวนและดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกลงโทษ อันแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกลงโทษทราบอยู่แล้วว่าผู้ที่กล่าวหาผู้ถูกลงโทษคือบุคคลใด การเปิดเผยชื่อบุคคลจึงไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำหรับมติคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับการอนุญาตให้คัดค้านบันทึกคำให้การของผู้ให้ถ้อยคำไว้ในสำนวนการสอบสวนนั้น มติดังกล่าวไม่อาจรอนสิทธิของประชาชนในการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของราชการตามที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้บัญญัติไว้ เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประโยชน์ของราชการ และประโยชน์ของเอกชนคือผู้ถูกลงโทษประกอบกันแล้ว กรณีนี้เห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้ถูกลงโทษโดยไม่มีการปกปิดข้อความ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งแจ้งว่าไม่มี หากผู้ถูกลงโทษไม่เชื่อว่าเป็นความจริงสามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอพร้อมทั้งรับรองสำเนาถูกต้องให้แก่ผู้ถูกลงโทษ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้ยกผู้ถูกลงโทษ

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายจตุรภัฏ บุษงพัฒน์

กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศวาโยธิน

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

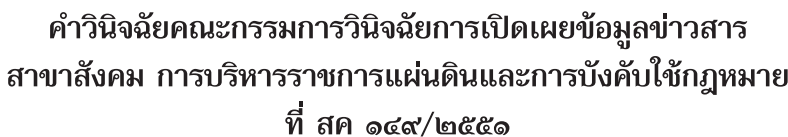
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๑

ผู้ทรรณ :
 หนวรงานของรจที่รบผดชอบ : เทศบาลเมืองรยเอ็ด จ้งหวัดรยเอ็ด

มิได้รับการพิจารณาตามคำร้องขอ ผู้อุทธรณ์จึงได้ร้องทุกข์ไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด และเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

ต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ดมีหนังสือ ที่ รอ ๐๐๑๘/๒๕๔๗๔ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๒ ถึงนายกเทศมนตรีเมืองร้อยเอ็ด เพื่อให้เทศบาลฯ ดำเนินการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ถูกต้อง เทศบาลฯ ได้ทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งดังกล่าว โดยมีคำสั่ง ที่ ๓๔/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๓ แต่งตั้งผู้อุทธรณ์เป็นหัวหน้างานทะเบียนราษฎรและให้ไปช่วยราชการ งานนิติการ กองวิชาการและแผนงาน ซึ่งต่างงานและต่างกองจากที่ผู้อุทธรณ์ได้เคยปฏิบัติมา ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือร้องขอกลับไปปฏิบัติงานที่ทะเบียนราษฎรเพื่อใช้ประสบการณ์ให้ตรงกับสายงาน แต่มิได้รับการพิจารณา ผู้อุทธรณ์จึงได้แจ้งความดำเนินคดีกับนาย บ. นายกเทศมนตรีเมืองร้อยเอ็ดและพวก ในความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นไปยังเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดเพื่อนำไปประกอบการดำเนินคดี แต่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้บางส่วน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ มติ อ.ก.ท. เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดในการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๑ ซึ่งเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดได้ทำการปกปิดโดยอ้างว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ได้แก่ ชื่อ ชื่อสกุล ลายมือชื่อของผู้เข้าประชุม ระเบียบวาระที่ ๒ และระเบียบวาระที่ ๔ คณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมายถึง ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมายรหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย ดังนั้น ชื่อ ชื่อสกุล จึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามคำนิยามข้างต้น จึงคงมีเพียงลายมือชื่อเท่านั้นที่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการเข้าร่วมประชุมของอนุกรรมการฯ ทุกคนซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามกฎหมายถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ และการลงลายมือชื่อของผู้เข้าประชุมก็เป็นหลักฐานที่แสดงว่าบุคคลนั้นได้เข้าร่วมประชุมด้วย การเปิดเผยลายมือชื่อในกรณีนี้ไม่จำเป็นที่จะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่การเปิดเผยน่าจะเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานเพราะจะแสดงให้เห็นถึงการดำเนินการที่มีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยชื่อ ชื่อสกุล และลายมือชื่อของผู้เข้าประชุมให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ในส่วนระเบียบวาระที่ ๒ ซึ่งเป็นการพิจารณาดำเนินการสอบคัดเลือกกรณีพิเศษตำแหน่งสถาปนิก จากข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่ามีข้อมูลส่วนใดเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หรือข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะตามมาตรา ๑๕ จึงสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เช่นกัน ในส่วนระเบียบวาระที่ ๔ เรื่อง การสอบสวนวินัยพนักงานเทศบาล ซึ่งมีการลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่พนักงานเทศบาลคนอื่น เรื่องดังกล่าวมิได้เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด การปกปิดข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้จึงชอบแล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ คำสั่งเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ที่ ๔๘๘/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ และคำสั่งเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ที่ ๓๔/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๓ เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดได้ทำการปกปิดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคคลอื่น คณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นว่า คำสั่งในการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล และลูกจ้างของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานเดียวกันสามารถทราบได้อยู่แล้ว และมีได้มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งไม่อาจเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑

ให้ปกปิดเฉพาะระเบียบวาระที่ ๔

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายจัดภัย บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศโยธิน

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุ์ผล

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๑

รายชื่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ

สาขาการแพทย์และสาธารณสุข

๑. ศาสตราจารย์ จรัส สุวรรณเวลา
๒. นายวิชัย ไชครีวัฒน
๓. รองศาสตราจารย์ บุญศรี มีวงศ์โหมะ
๔. รองศาสตราจารย์ แสงว บัญเฉลิมวิภาส
๕. ศาสตราจารย์ อวุธ ศรีศุกรี

สาขาต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศ

๑. ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ
๒. นางจิราพร บุณนาค
๓. นายประวิทย์ สุขวิบูลย์
๔. ศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ เอกบุตร
๕. รองศาสตราจารย์ นรนิติ เศรษฐบุตร
๖. นายพรชัย ดำนวิวัฒน์

สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร

๑. ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล
๒. ศาสตราจารย์ เกษม จันทรแก้ว
๓. ศาสตราจารย์พิเศษ สันต โรจนสุนทร
๔. รองศาสตราจารย์ สุนทร มณีสวัสดิ์
๕. ศาสตราจารย์ สมชาติ โสภณรณฤทธิ์

สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

๑. ศาสตราจารย์พิเศษ ประสิทธิ์ โภวีไลกุล
๒. ศาสตราจารย์พิเศษ ชมเพลิน จันทรเรืองเพ็ญ
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธวัชชัย สุวรรณพานิช
๔. รองศาสตราจารย์ นิพนธ์ พัวพงศกร
๕. นางสาวภัทรา สกุลไทย
๖. นายวีระชัย เตชะวิจิตร
๗. รองศาสตราจารย์ สหณ รัตนไพจิตร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (คณะที่ ๑)

๑. ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ
๒. นายจัดภัย บุรุษพัฒน์
๓. นางเน่งน้อย วิศวโยธิน
๔. นายพีรพล ไตรทศวิทย์
๕. ร้อยโท วิรัช พันธุ์มะผล
๖. นายสมชาย หอมลออ

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (คณะที่ ๒)

๑. ศาสตราจารย์ คักดี สมองชาติ
๒. นายชัยรัตน์ มาประณีต
๓. นางธิดา ศรีไพพรรณ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประजनปัจฉินิก
๕. นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ
๖. พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (คณะที่ ๓)

๑. รองศาสตราจารย์ สมยศ เชื้อไทย
๒. นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์
๓. ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์
๔. รองศาสตราจารย์ วรเจตน์ ภาคีรัตน์
๕. นายสุพจน์ ไพบูลย์
๖. นายธีรหาญ ไตรรงค์ศักดิ์

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (คณะที่ ๔)

๑. นายวัฒนา รัตนวิจิตร
๒. นายจำนง เกลิมฉัตร
๓. นางมัลลิกา คุณวัฒน์
๔. รองศาสตราจารย์ มนตรี รูปสุวรรณ
๕. ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัตติ์ น้าเฉลิม
๖. พลเอก วิจิต บุนยะวัฒน์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐
โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๘๕๔๓
www.oic.go.th E-mail : infothai@oic.go.th

ผู้อำนวยการสำนัก โทร. ๐ ๒๒๘๑ ๘๕๕๗
ผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูลข่าวสาร โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๙๒๗๐
ฝ่ายบริหารทั่วไป โทร. ๐ ๒๒๘๑ ๘๕๖๒
ส่วนนโยบายและวิเคราะห์ โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๙๒๗๐
ส่วนงานวิจัยยุทธวิธี โทร. ๐ ๒๒๘๑ ๘๕๕๙
ส่วนดำเนินการเรื่องร้องเรียนและตอบข้อหารือ โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๑๓๖๖
ส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๒๒๘๓
กลุ่มงานพัฒนาระบบสารสนเทศข้อมูลข่าวสาร โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๒๐๑๓